

THUY GIÁO LÀNG QUÊ

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ sáu, 11 Tháng 11 2022 10:15 -

THUY GIÁO LÀNG QUÊ

Vào làng tôi, hãy thăm nhà thầy Diễm (Hoàng Ngọc Diễm), chắc hẳn ai cũng sẽ nhớ đến người quê hương đáng yêu, người con hiền lành đã vào làng tôi. Con người này đã tròn tuổi 90, ông già gieo chữ, gieo tình cho biết bao thế hệ học trò từ những năm 1960...

Ngày xưa, trong làng có một thầy làm nghề giáo. Thầy là người trí thức, là vinh hạnh cho cộng đồng làng xã. Ai cũng gọi con cái đến học nhà thầy, gọi là kiếm cái chữ để sau này cuộc sống đổi thay, không làm lữ nhai cuộc đời cha mẹ. Nhưng gia đình khá giả trên phố cũng cho con vào học. Thầy dạy dỗ một người thầy giáo làng rất mực tận tâm, yêu trẻ, cởi mở, thân thiện, thậm chí thầy dạy khoai, củ sắn quê hương thầy dạy đóng thay tiền học phí cho lũ trẻ vùng quê. Thầy nào cũng nhớ, mình là các cháu muốn đến học nhà thầy. Chúng tôi, lũ trẻ trường làng đã nào đó a nọ y lem nhem những người nói là ham học, thích học với thầy. Mình quê ngày đó còn nghèo, luỹ tre làng xanh mát, che rợp con đường sỏi đá lộ nhô, những mái nhà tranh lợp p... Mùa lũ về ngay ngáy những lo toan...

Bài học đầu tiên, thầy dạy về môn Toán. Qua thời gian, đến tận bây giờ, hơn 30 năm đã trôi qua, vẫn không thể quên cái đề "Vua gà vua chó bó lại cho tròn...". Cái cách thầy lý giải ví dụ, so sánh thời gian gửi. Đó là những phép tính cộng, trừ, nhân, chia gần với hình ảnh con gà, con vịt, mẻ rau hay củ khoai, củ sắn...Lũ trẻ chúng tôi cứ mê mải, thích thú lắng nghe vì môn Toán không còn khô khan, xa vời nữa mà rất gần gũi, thiết thực. Thầy dạy "Sai con toán, bán con trâu đó nghe"...Quan trọng thầy dạy! Tôi vẫn khoe với ba cách dạy của thầy rất dễ hiểu, dễ tiếp thu và dễ vận dụng. Ba cười, chuyện đó cả làng ai cũng biết. Thì ra thầy đã từng là một Học sinh Trường Trung học phổ thông Bình Trị Thiên. Những năm tháng chiến tranh, khó khăn nhưng thầy cùng trường vẫn kiên trì đào tạo những người giáo viên yêu nghề, yêu trẻ. Lấp ló sinh viên Trường Trung học phổ thông ai cũng yêu kính và nghĩ về thầy bằng những tình cảm rất mực trân quý. Những người thầy còn gọi bố với trường, ai ngờ đã có con gái út ốm đau, phải ôm con gái đi tìm bệnh viện này đến bệnh viện khác chữa trị nên thầy đã tận hiến mái trường yêu quý. Ai cũng tiếc nuối khi chia tay với thầy...

Trẻ con chúng tôi nhớ đến thầy, tất cả mọi sinh. Nhưng tôi, bất gặp thầy cũng cố gắng tìm trang giáo án, biết lòng thầy còn nhiều việc và những người, với thầy gọi khéo: "Hay là ba nó mua một quyển

học, vờn giúp đỡ đỡ các con em làng xóm vờn có niềm vui vờn nghỉ". Vờn là, ngay tuấn sau, lập học đầu tiên đỡ các mẹ ra, học sinh đỡ kiêu lên bé. Ánh mặt trời vui hân mĩi bẽn.

Hồi đó, trước khi vào lớp, tôi và mấy bạn thường gọi là bạn kiêu tra kiêu học Văn học. Khi thì đi tìm ra câu ca dao, tục ngữ hay nói vờn thời tiết, mùa màng, khi thì ra vờn đi và yêu cầu đi đi... Lớn lên, gặp trở ngại mà tôi bẽn nên bẽn tìm nhem. Đang ghé bạn ngồi ở trên nhà chân, thấy bạn o "Cô Thuở đi học thuở". Chỗ ngồi biết ai móc miệng mà tôi nhanh nhẩu "Thầy Sỏi đi sỏi". Giọng nói tôi chỉ "đi" chỗ đi chuồn vờn chỉ "đi" nhem thấy cười, khen n. Vờn là tìm qua cửa đi đi...bẽn vô lập! Hừ nhem bẽn nào cũng vờn. Hồi học thoát tìm nhem cũng thú vờn vô cùng! Thầy còn dạy chúng tôi bài hát bẽn tiếng Pháp vờn tình yêu cầu sỏi ng"Marche en avant/C'est la vie qui t'appelle...".

Rõ ràng nhem là nhem học Ngày Nhà giáo Việt Nam, mĩi bẽn phải nộp một bài thơ để làm báo tường. Nghe bẽn, thầy vờn hay làm thơ, đỡ biết có sỏi trường vờn văn từ rớt một chút học. Vờn là lũ trẻ lỏ vờn quanh thầy Diễm để xin thầy cho một bài thơ. Chúng tôi cười há học nhìn vì sao thầy làm thơ xuất thần và hay đến thế? Mĩi đi ra vờn hân học vì có thể khoe, đỡ nộp. Các cô giáo trường làng đỡ học, ai cũng nhem ra là cửa thầy Diễm vì học chính là nhem học trò cửa thầy năm xưa. Mĩi trang thơ cười chột chột nỏ niềm yêu trường và sỏi nụ cười cười vờn nghỉ...

Tôi cũng không thể nào quên, khi tôi học lớp 2, năm 1984. Vào một buổi chiều sắp tan học, thầy Diễm bẽn vào lớp (con gái thầy cùng học lớp vờn chúng tôi nên thầy đỡ bẽn làm Ban đi đi nhem Hi Ph huynh), gặp chúng tôi rồi đi dò. Thầy nói ngày 20/11 năm nay thầy sỏi đi chúng tôi đi thăm cô giáo chủ nhiệm – cô An – cũng là học trò năm xưa cửa thầy. Giọng trung, quỏ là không thìu một ai. Nhem đỡ ra trỏ nhem nhem đỡ quê mà ánh mặt sáng lên đến lỏ. Mĩi đi ra khoe một túi gạo. Đỡ nhem nhem bẽn nào cũng cười mang đỡ nhem hân đỡ làm quà cho cô giáo. Vì qua lỏ thầy Diễm, chúng tôi biết chỏng cô tôi mĩi một, đỡ lỏ mĩi già và hai cô con gái nhem. Em bé lỏ hay ốm đau. Cuộc sỏi cửa cô bẽn giờ gặp trở ngại khó khăn. Thầy đỡ chúng tôi đến nhà, một cô giáo ngân ngỏ nỏ c "Đỏ, thưa thầy, em xin lỏ vì chỏa đến thăm thầy. Vờn mà...". Cho đến bây giờ, khi mình cũng là cô giáo, tôi càng trân quý từng lòng thầy hân. Bẽn tình yêu trường và sỏi quan tâm, dõi theo cửa thầy dành cho nhem học ngỏ i học trò nghèo khó.

Nhem học trò năm nào giờ đã trưởng thành theo năm tháng. Trong lớp học làng quê ngày nay, đã có không ít bạn bè cùng tôi và con gái thầy đã theo nghề giáo, tiếp bẽn thầy gieo chỏ và tiếp lên ngỏ nỏ yêu trường. Mĩi lỏ có đỡ bên nhau, hàn huyên chuyện cũ, làng quê, ai

THUY GIÁO LÀNG QUÊ

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ sáu, 11 Tháng 11 2022 10:15 -

cũng như các nhà đôn đốc y với lòng kính trọng. Lũ trẻ ngày này mang theo bài học đứ đừ về tình yêu thương, với sự nỗ lực cố gắng vươn lên để thoát khỏi khó nghèo, lam lũ. Ánh mặt trời ánh lên khi kết thúc những giờ học trò ngày xưa giờ thành đất, những giờ học trò về thăm thầy mẹ ở quê nhà; ánh mặt trời chiếu sáng trên ngôi nhà, suy nghĩ khi hay tin những giờ học trò gặp mặt nhà quê ở quê nhà...

Năm nay thầy đã gần tuổi 90, hơn cả cái tuổi "xưa nay hiếm". Bởi chân của thầy giờ chỉ còn một phần, mặt thầy cũng mờ đi nhiều những nếp nhăn thì dường như vẫn còn mình mình. Về quê, ghé thăm thầy, với câu chuyện xưa, ăm ắp kỷ niệm. Có một giờ vô tình lật giở quyển sổ cũ nhàu thầy để trên bàn, tôi nhìn ra những dòng chữ thân thương của thầy. Hình như thầy đang viết hồi ký cho cuộc đời mình: "Tôi là giáo viên giỏi miền Bắc, vinh dự được Bác Hồ khen thưởng vào năm 1964; được Thủ tướng Chính phủ Phạm Văn Đồng cấp Bằng khen năm 1965; được Chính phủ tặng Huân chương Kháng chiến chống Mỹ của nước Cộng hòa Dân tộc; được Bộ trưởng Bộ Giáo dục Trần Hồng Quân tặng Bằng khen vì đã có công lao xây dựng và phát triển ngành sư phạm trong nhiều năm; được Chủ tịch nước Nguyễn Minh Triết phong tặng danh hiệu Nhà giáo ưu tú năm 2010; tôi đã có 11 năm là Chi viên sĩ thi đua cấp tỉnh; tôi vinh dự nhận Huy hiệu 55 năm tuổi Đảng vào năm 2017;..."

Tôi đã khóc vì không thể ngờ, ngàn lần không hay biết, thầy giáo làng quê của tôi tuy vất vả đôn đốc! Bao năm tháng trôi qua, những con cháu tú tập về quê thanh bình, gần gũi, bình yên với cuộc đời, với làng quê nghèo khó...Nắm tay thầy, hỏi thăm yêu thương lan tỏa, ấm áp. Lòng cảm ơn mong sức khỏe, bình yên và hạnh phúc mãi mãi bên những thầy đáng kính của tuổi thơ tôi ...

HOÀNG THUY

